

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาโลกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่

๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดี ของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและ อนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะ สูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้ง ภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติ สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็น ธรรมและทั่วถึง

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและ ภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการ บนพื้นฐาน การเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุล ทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อ ประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึด หลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูล ขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความ ต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติโดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและ เป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่างๆ ได้แก่ เงื่อนไขความรู้ โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลง อันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่

(๑) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับ สู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(๒) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการ พัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ

(๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

๓. เป้าหมายการพัฒนาวางอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสนำศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของ ประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางดานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

๑.๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่ง เพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อ ที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถ ในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งการกำหนดทิศทางการพัฒนา ประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า พลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคม ยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภค ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครั้งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่าง ทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๑.๒.๒ หมายเหตุการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนา

ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยจุดหมายการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจาก การประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนา ประเทศไทยได้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หุดหมดยการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้จุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยจุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

จุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเดบิต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาท ต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรอง เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวน ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคการเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็ง สหกรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่ม เกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มชุมชน เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น ปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการ กระจ่ายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ

๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้น

หมวดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้รับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุน เทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่า ไม่ต่ำกว่า ๔

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนา การบริหารจัดการ มีอันดับดีขึ้น)

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ (๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ (๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่า อันดับปี ๒๕ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเหลือร้อยละ ๑๑ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นจากการลงทุนวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีการบริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชน โดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้านผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะรองรับรวม ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖๐๐๐ แห่ง ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ ภายในปี ๒๕๗๐

หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ (๑) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ (๒) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ (๓) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๗๐ และ (๔) จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่จดทะเบียนพาณิชย์ ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าถึงสินเชื่อต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๒ ในปี ๒๕๗๐ และสัดส่วนปริมาณสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อปริมาณสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐-๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้อย่างเรียลไทม์และทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๔๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๖)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ย

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีย ซี เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่มีสถานะยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ หลุดพ้นจากความยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสู่สิทธิของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นเติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เด็กปฐมวัยในครัวเรือนที่ยากจนมีปัญหาและพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้นสามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก) วัสดุก่อสร้าง, (เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้่นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากธรรมชาติลดลง จากค่าเฉลี่ยของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๓ พื้นที่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยมีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญสามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชนท้องถิ่นอาสาสมัคร และเครือข่ายที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมัยวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ นักเรียนที่มีสมรรถนะที่ไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละโรงเรียนลดลง ร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่ม เป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สูงอายุ ที่ยากจนต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลก ๖ ด้านทักษะ มีคะแนน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถสถาบันการศึกษาด้านการบริหารธุรกิจมีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้าน ไม่ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกิน ร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

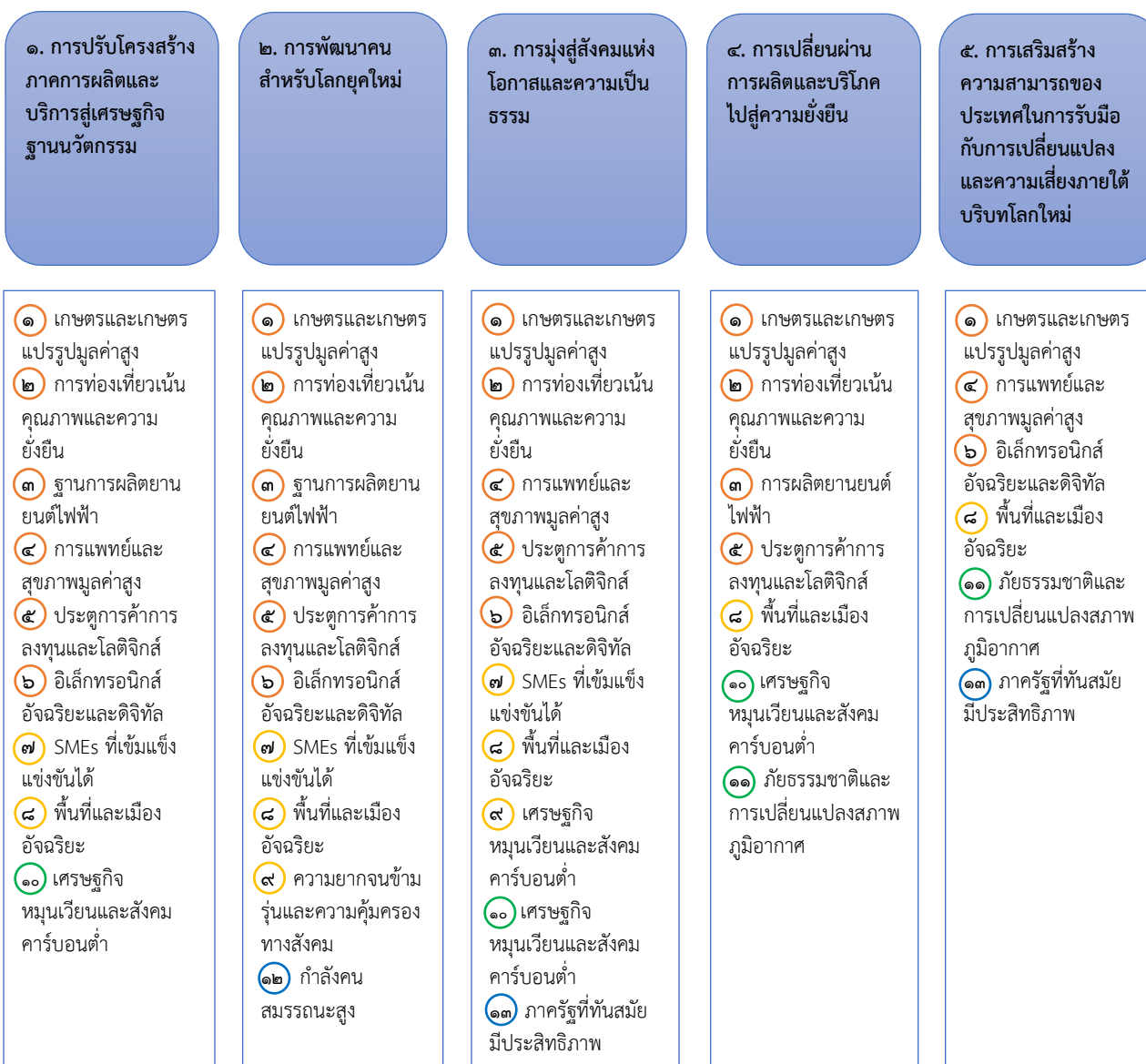
เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในองค์ประกอบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

แผนภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

๑.๓ Sustainable Development Goals : SDGs (การพัฒนาที่ยั่งยืน)

“การพัฒนาที่ยั่งยืน” หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) เป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยให้ความสำคัญมากขึ้นและถูกใช้เป็นฐานการกำหนดนโยบายของประเทศ

“หลักการสำคัญของ SDGs คือ การทำงานโดยคิดถึงมนุษยชาติ ภายใต้แนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ซึ่ง “ใคร” ในที่นี้ หมายถึง คนรุ่นหลังของเรา อย่าให้พวกเขาต้องมารับผลกระทบจากการกระทำของคนรุ่นเรา”

ซึ่งเป้าหมาย SDGs มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

- เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่
- เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริม

เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

- เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนที่การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

- เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

- เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

- เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

- เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

- เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

- เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

- เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดiversity ความหลากหลายทางชีวภาพ

- เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

- เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" โดยไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเขาไร่ นั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคงสามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยวการตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญารอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารแก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคายหนองบัวลำภู และเลย เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และลงทุนของภาค การ

ใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับ อุตสาหกรรม พลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิบุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่มและพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อ แก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์ของการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และในการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ได้ มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จัดแบ่งกลุ่มจังหวัดเป็น ๑๘ กลุ่ม จังหวัด โดยจังหวัดมหาสารคาม จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วยจังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” (ร้อย มาจาก ร้อยเอ็ด, แก่น มาจาก ขอนแก่น, สาร มาจาก มหาสารคาม, สินธุ์ มาจาก กาฬสินธุ์ กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดไว้ว่า “ฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) ที่มีคุณภาพและ ฐานอุตสาหกรรม การค้าบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล” เป้าหมายการพัฒนา เพื่อ

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนด เป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ดังนี้

- ๑) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ
- ๓) พัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๔) เตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- ๒) ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- ๓) ร้อยละรายได้จากการค้า การลงทุน และการแปรรูปพืชเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น
- ๔) ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- ๕) ร้อยละของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิต การค้า การแปรรูปพืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- ๑.๒) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปและเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลงที่ได้รับใบรับรอง GAP
- ๒.๒) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) พัฒนาการค้า การลงทุนและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้กลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- ๑.๓) เพิ่มคุณภาพฝีมือแรงงาน

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าของกลุ่มจังหวัด
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัด
- ๒.๓) ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัด
- ๒.๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- ๓.๒) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเจริญด้านอุตสาหกรรม
- ๓.๓) ส่งเสริมการวิจัยนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๓.๔) จัดหาช่องทางการตลาดและสร้างเครือข่ายทางการค้าให้แก่ผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น
- ๑.๒) เชื่อมโยงการบริหารจัดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- ๒.๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑) เป้าประสงค์

๑.๑) บุคลากรกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ AEC

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๒.๒) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- ๒.๓) พัฒนาระบบการบริหารการวางแผน

แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม เป็นแผนพัฒนาจังหวัดที่แสดงทิศทางหรือแนวทางพัฒนาในอนาคตเชิงนโยบายหรือยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย และศักยภาพในระดับพื้นที่ โดยเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาหรือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาร่วมกันระดมความคิดเห็น จนเป็นฉันทามติร่วมกันในการรวมพลังขับเคลื่อนเพื่อให้การพัฒนาจังหวัดมหาสารคามสัมฤทธิ์ผลตามที่มุ่งหวังไว้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาสารคาม มีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายการพัฒนา

“เกษตรกรรมยั่งยืน นำภูมิปัญญาสร้างคุณค่า พัฒนาการค้าการลงทุน สู่สังคมมีความสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี”

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมภาคการเกษตรให้มีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้
๒. ส่งเสริมการนำภูมิปัญญา (นวัตกรรม) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าบริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

๓. ส่งเสริมด้านการค้าการลงทุน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่
 ๔. เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านความมั่นคง การศึกษา การ
 สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็งและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัด
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อสร้างรายได้กับเกษตรกร วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
๒. เพื่อพัฒนาโครงการพื้นฐานการผลิตสินค้าเกษตร

เป้าหมาย

๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
๒. มีระบบการบริหารจัดการด้านการเกษตรอย่างเหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
๒. ยกระดับสินค้าเกษตรให้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการนำองค์ความรู้ทางภูมิปัญญาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ เพื่อนำภูมิปัญญามาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัด

เป้าหมาย จำนวนสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม ที่นำเอาภูมิปัญญามาสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มศักยภาพด้านการค้าการลงทุนเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมศักยภาพการค้าการลงทุน และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สู้สังคมมีสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเชิดชูปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ
๒. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. เพื่อส่งเสริมสุขภาวะของประชาชนในพื้นที่
๔. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
๕. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. จำนวนกิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริเพิ่มขึ้น
๓. ประชากรในจังหวัดมีสุขภาวะที่ดีขึ้น
๔. เด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียนมีพัฒนาการสมวัยอย่างเต็มศักยภาพ
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมมีความสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (Development Strategy of Local Government in the Province)

ภายใต้ภาวะบ้านเมืองที่ก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยเฉพาะการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community AEC) ถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอาจหลักเียงได้ ในการที่จะนำพาประชาชน สังคม ชุมชน ในท้องถิ่นสามารถอยู่รอดปลอดภัย รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และทิศทางการพัฒนาจังหวัด มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม เร่งสร้างการจัดการคุณภาพทางการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นให้มีความครอบคลุมและต้องเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ด้วยการเพิ่มช่องทางในการเข้าถึง การบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ควบคู่ไปกับการสร้างความมั่นคงเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืนและมีความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อรองรับการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นในจังหวัด ให้ทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เป็นที่พึงของประชาชนในท้องถิ่น โดยได้กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ตัวชี้วัด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) “ท้องถิ่นมหาสารคามการศึกษาก้าวไกล ประชาชนเป็นสุข อยู่รอดปลอดภัย สังคมเข้มแข็ง รู้เท่าทันพัฒนาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งในระบบและการศึกษาทางเลือก
๒. พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะ
๓. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง แหล่งน้ำสาธารณะ และสาธารณูปโภค
๔. ยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๕. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม
๖. สร้างเครือข่ายและความเข้มแข็งของท้องถิ่น
๗. พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท้องถิ่น
๘. สนับสนุนให้ความช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่าง อปท. องค์กรและหน่วยงานอื่น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดและสถานศึกษาอื่นในท้องถิ่นเท่าที่กฎหมายกำหนด ด้วยการเร่งสร้างแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการศึกษาดูด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพ ทักษะสำหรับการเรียน การสอน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนละประชาคมโลก สนับสนุนและส่งเสริมผลงานทางวิชาการหรือกิจกรรมทางการศึกษารวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึก และสร้างค่านิยมทางวัฒนธรรม คุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม ให้แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษาและประชาชนทั่วไปในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง
๒. เพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมโลก

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการการศึกษา และการบริการทางการศึกษาท้องถิ่น
๒. พัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่น
๓. สนับสนุนงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งของสังคมและชุมชนในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มุ่งเน้นการประกอบอาชีพและการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายสามารถพึ่งพาตนเองได้ ด้วยการสนับสนุนการดำรงชีวิตภายใต้แนวทางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กร กลุ่มและเครือข่ายต่างๆ พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาในทุกระดับตลอดจนรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน การรณรงค์ป้องกันควบคุม การฟื้นฟู บำบัด รักษาโรคติดต่อร้ายแรง รวมถึงให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตัวเองได้
๒. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ
๒. เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน
๓. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรม กีฬา และนันทนาการ
๔. ควบคุมโรคติดต่อร้ายแรง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างการผลิตและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญต่อกระบวนการ : Upstream midstream downstream (of the process) เช่น ภาคการเกษตร ตั้งแต่ระดับต้นน้ำ ด้วยการสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานการผลิต ปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการผลิตในระดับกลางน้ำ จนถึงระบบการตลาดในระดับปลายน้ำ มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน โครงข่ายคมนาคม แหล่งน้ำ สาธารณะ โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้มีความพร้อมต่อการพัฒนา จังหวัด
๒. เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตร การพาณิชย์ และการลงทุน
๒. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว และจัดการสิ่งแวดล้อม
๓. สนับสนุนส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร โดยให้ความสำคัญที่เกี่ยวกับการปฏิรูปองค์กร การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และพัฒนามาตรฐานการทำงานในองค์กร ด้วยการปรับบทบาทโครงสร้างและกลไกการจัดการ ลดขั้นตอนการควบคุมและสั่งการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นเป็นหลัก และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างเครือข่ายการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนเพิ่มคุณภาพในการจัดบริการและให้บริการสาธารณะ พร้อมปลูกฝังจิตสำนึกของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมพร้อมรับการตรวจสอบจากภาคประชาชน และยึดถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมถึงพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย
๒. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นและต่อผลประโยชน์

ของประเทศไทยโดยรวม

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานของท้องถิ่น
๒. สนับสนุนช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรและหน่วยงานอื่น
๓. สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแพะใต้

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนา (Vision)

“มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต
พึ่งเสียงของประชาชน
ด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า”

น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง
ทุกชุมชนต้องได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และการแก้ไขปัญหาความยากจน
๒. ด้านการพัฒนาการศึกษา สังคม ศาสนา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการกีฬา
๓. ด้านการจัดระเบียบ ชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดการทรัพยากรน้ำ
๕. ด้านสุขภาพ อนามัย และการป้องกันโรค
๖. ด้านการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๗. ด้านการเมือง การบริหารจัดการ และการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน

๑. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และการแก้ไขปัญหาความยากจน

องค์การบริหารส่วนตำบลแพะใต้ จะส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ ลดรายจ่ายให้กับประชาชนทุกระดับ โดยส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามศักยภาพของชุมชนในระดับฐานรากของตำบล โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

๑.๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าในชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ชุมชนอยู่ดีมีสุข

๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพในตำบลแพะใต้ ให้มีศักยภาพในการผลิตและจำหน่ายให้ทันสมัย

๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแพะใต้ ดำเนินชีวิตโดยนาระบบเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

๑.๔ พัฒนาคุณภาพสินค้าและระบบการผลิต การตลาด ส่งเสริมอาชีพให้มีรายได้ และทันต่อความต้องการของตลาด

๑.๕ ส่งเสริมให้มีตลาดนัดชุมชนในพื้นที่ตำบลแพะใต้

๒. นโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา สังคม ศาสนา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลแพะใต้ จะส่งเสริมและพัฒนาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและเยาวชนในตำบลให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสร้างโอกาสให้ทุกคนได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกัน สนับสนุนระบบการศึกษา การกีฬา พร้อมทั้งส่งเสริมด้านจริยธรรมวัฒนธรรมท้องถิ่น และรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นให้ยั่งยืน โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

๒.๑ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีศักยภาพด้านการเรียนการสอน และเทคโนโลยีเพื่อให้เด็กมีพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น

๒.๒ สนับสนุนให้การสงเคราะห์ จัดสวัสดิการให้ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ เด็ก และผู้สูงอายุ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขในสังคม

๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนงานรัฐพิธี และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คงอยู่สืบไป

๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม แก่เยาวชนและประชาชน เพื่อให้เกิดสังคมแห่งความสงบสุข

๒.๕ ทุนบำรุงศาสนา วัดวาอารามในเขตตำบลแพใต้ ให้เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน

๒.๖ สืบสานวัฒนธรรมงานประเพณีท้องถิ่น และกิจกรรมชุมชน

๒.๗ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการ การกีฬาทุกประเภท เพื่อพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยของพี่น้องประชาชน จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย ลานกีฬา และอุปกรณ์กีฬาที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง

๒.๘ สนับสนุนกิจกรรมการแข่งขันกีฬาของโรงเรียนในเขตพื้นที่ตำบลแพใต้ และเยาวชนตำบลแพใต้

๓. นโยบายด้านการจัดระเบียบ ชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลแพใต้ จะส่งเสริมและพัฒนาด้านการจัดระเบียบ ชุมชน สังคม สร้างโอกาสให้ทุกคนได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในตำบลแพใต้ โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๑ ผนึกกำลัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกองค์กร

๓.๒ สนับสนุนการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และทีมกู้ชีพกู้ภัย ให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน รวดเร็วพร้อมบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง และจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนในการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัย ตลอดจนการบรรเทาสาธารณภัยชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

๓.๔ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยให้มีการขยายจุดบริการประชาชนสู่พื้นที่ตำบลแพใต้ให้เป็นรูปธรรม เช่น การจัดสร้างที่พักสายตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจมาประจำที่พักสายตรวจตลอด ๒๔ ชั่วโมง และพัฒนาไปสู่การเป็นสถานีตำรวจย่อยต่อไป

๔. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดการทรัพยากรน้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลแพใต้ มุ่งมั่นที่จะยกระดับด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน และการเกษตร และส่งเสริมให้ได้มาตรฐาน สามารถตอบสนอง ความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีความสะดวก ปลอดภัย โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

๔.๑ ดำเนินการก่อสร้าง ซ่อมแซม ถนนสายหลัก ถนนสายรอง ถนนเพื่อการเกษตร เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวกปลอดภัย โดยจัดลำดับความสำคัญของการแก้ไขปัญหาไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามความต้องการของประชาชน และภายใต้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลแพใต้ พร้อมกันนั้นจะประสานความร่วมมือกับหน่วยราชการจากหน่วยงานอื่น เพื่อขอรับการสนับสนุนในโครงการที่เกินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลแพใต้

๔.๒ ดำเนินการก่อสร้างระบบน้ำประปาหมู่บ้าน ก่อสร้างร่องระบายน้ำ และขุดลอกคลองระบายน้ำ ภายในตำบลแพใต้ให้ได้มาตรฐาน

๔.๓ พัฒนาบริเวณสระน้ำให้เป็นสวนสาธารณะ สถานที่ออกกำลังกาย และที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างเหมาะสม

๔.๔ ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้า พร้อมติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างตามถนน ชุมชน สวนสาธารณะ ลานกีฬา เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔.๕ ดำเนินการปรับปรุง พัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์และมีน้ำ ใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

๔.๖ จัดทำผังเมือง เพื่อบริหารจัดการขยายตัวของชุมชนให้มีแนวทางชัดเจน และเป็นไปอย่าง มีระบบ

๔.๗ สนับสนุนส่งเสริมแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วม ฝนแล้ง ของชาวตำบล แห่ใต้

๔.๘ สนับสนุนให้เกิดสถานีสูบน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อให้ประชาชนตำบลแห่ใต้ได้กักเก็บน้ำไว้ใช้ เพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง

๕. นโยบายด้านสุขภาพ อนามัย และการป้องกันโรค

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ มีนโยบายในการดูแลสุขภาพ อนามัย และการป้องกันโรค ของประชาชนภายในชุมชน ดังนี้

๕.๑ จัดบริการด้านการตลาดร่วมกับเอกชนในพื้นที่ เปิดตลาดนัดชุมชน เพื่อให้พ่อค้า แม่ค้า และผู้บริโภค มีสถานที่จำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขอนามัย อาหารปลอดภัย

๕.๒ สนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน และกิจกรรมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) รวมทั้งการพัฒนาศูนย์ดูแลผู้มีภาวะพึ่งพิง ให้ได้มาตรฐานและรวดเร็ว

๕.๓ เฝ้าระวัง ควบคุม ป้องกันโรคระบาดต่างๆ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตและสุขภาพ พลานามัยของประชาชน

๕.๔ มุ่งเน้นให้ความรู้ประชาชนในการป้องกันและเข้าใจการรักษาสุขภาพอนามัย อย่างทั่วถึง

๕.๕ รมรงค์ปลูกจิตสำนึกของเด็กเยาวชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะ ดูแลรักษาความสะอาดภายในชุมชน

๕.๖ จัดหาที่ทิ้งขยะ และรถเก็บขนขยะมูลฝอย ให้มีประสิทธิภาพ

๖. นโยบายด้านการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ มีนโยบายส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว และการดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ดังนี้

๖.๑ จัดให้มีสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ เพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน และออกกำลังกาย

๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมปลูกป่าและจัดหาพันธุ์กล้าไม้ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ปลูกป่าเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน

๖.๓ ส่งเสริมสนับสนุนประชาชนให้บำบัดฟื้นฟู ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ชุมชน

๗. นโยบายด้านการเมือง การบริหารจัดการ และการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ จะบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า ซึ่งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก จึงมีแนวนโยบายในการดำเนินงาน ดังนี้

๗.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น โดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา และติดตามประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๒ สร้างระบบการบริหารโดยเน้นหลักประสิทธิภาพประสิทธิผล สุจริตโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๗.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม กำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ จัดทำแผนงานโครงการในการพัฒนาตำบลแห่ใต้ ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน

๗.๔ พัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่หน่วยงานให้มีความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและรองรับภารกิจถ่ายโอน เพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชน ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกและความพึงพอใจสูงสุด

๗.๖ สนับสนุนโครงการ อบต. เคลื่อนที่ เพื่อรับฟังปัญหาและบริการด้านต่างๆ ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง

๗.๗ จัดกิจกรรม ๕ ส. ทุกสัปดาห์ เพื่อดูแลรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีวินัย ภายในองค์กร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพสร้างงาน เพิ่มรายได้ ประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ประชาชนมีความรู้และช่วยกันอนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาคุณภาพชีวิต ดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้ได้รับบริการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๓. ประชาชนมีความสามัคคี สามารถป้องกันและรับมือจากสาธารณภัยต่างๆได้ ปัญหายาเสพติด ลดลงและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมขนส่ง มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการประชาชนอย่างทั่วถึง

๕. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง ห่างไกลจากโรคภัยไข้เจ็บ

๖. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

๗. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพิ่มมากขึ้น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ก่อสร้างและปริมาณงานที่ดำเนินการเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนแหล่งน้ำที่จัดหาและพัฒนาเพื่อให้อุปโภค-บริโภคและใช้ในการประกอบอาชีพ
๓. ประชาชนมีความรู้มากขึ้น และมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม กีฬา
๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้น พึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
๖. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน
๗. บุคลากรในองค์กรมีการพัฒนาและเรียนรู้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการสำเร็จในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้เกิดความมั่นคงถาวร ประชาชนได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ที่ตั้งเป้าหมายไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

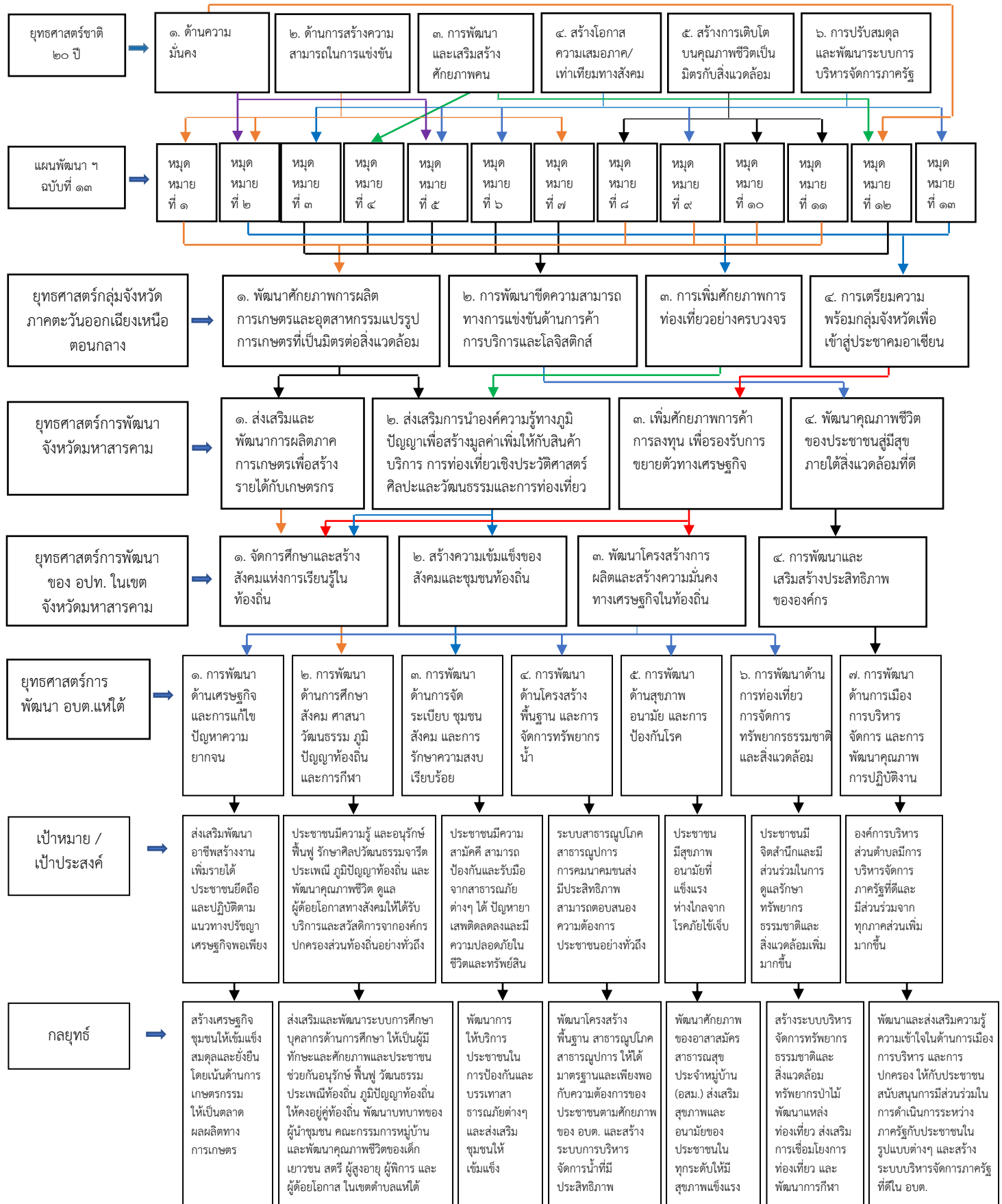
๒.๖ กลยุทธ์

๑. สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยเน้นด้านการเกษตรกรรม ให้เป็นตลาดผลผลิตทางการเกษตร
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ให้เป็นผู้มีทักษะและศักยภาพ และประชาชนช่วยกันอนุรักษ์ ป่าไม้ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น
๓. พัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ในเขตตำบลให้ได้
๔. พัฒนาการให้บริการประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ และส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพของ อบต. และสร้างระบบการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ
๖. พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
๗. สร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรป่าไม้ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว และพัฒนาการกีฬา
๘. พัฒนาและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านการเมือง การบริหาร และการปกครอง ให้กับประชาชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการระหว่างภาครัฐกับประชาชนในรูปแบบต่างๆ และสร้างระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีใน อบต.

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็งโดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
๔. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแฮใต้ (Strategic map of Haetai Subdistrict Administration Organization)

วิสัยทัศน์ (Vision) : “มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง พึ่งเลี้ยงของประชาชน
ทุกชุมชนต้องได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า”

